

புறநானூற்றில் தொல்காப்பியத்தின் புறத்திணை ஒழுக்கங்கள்

அ. முத்துசிவகாமி அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, மகாலட்சுமி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஆவடி. சென்னை-600071
தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Purathinai (External) Disciplines of Tolkappiyam in the Purananuru

A. Muthusivagami a,*

^a Department of Tamil, Mahalashmi Women's College of Arts & Science, Avadi, Chennai-600071, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
muthusivagami19@gmail.com

Received: 25-04-2021

Revised: 08-06-2022

Accepted: 13-06-2022

Published: 20-08-2022

ABSTRACT

Grammar comes from literature, just as oil is extracted from sesame seeds. Grammar is defined based on the literature that has emerged. Tolkappiyar speaks of the seven purathinai disciplines in parallel with the seven agattinai disciplines. The way of life of the people of the Sangam age was a mixture of Akam and Puram. The purpose of this study is to understand the superior way of life of the people of the Sangam age through the seven external disciplines laid down by Tolkapiyar. A closer look at each and every act of the Tamils of the Sangam age through the Purananuru, which is the literature for the seven-sided morality of Tolkapiyar, shows that the people of the Sangam age fully understood the life, enjoyed the life, and lived an impeccable, high, and heroic life without blemish. The purpose of this study is to understand the life values of the people of the Sangam age, such as the events of the war between kings, the relationship between kings and poets, the honourable valour of the kings, the education of women and their political acumen, the activities of the humanist poets who maintained a warless peace, and the generosity of the kings, based on the purathinai and faculties of the Tolkapiyam.

Keywords: Tholkappiyam, Purananuru, Purathinai, Sangam age

முன்னுரை

“தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவர்க்கோர் குணமுண்டு” இத்திறன் சங்ககால தமிழனிடம் மிகுதியாகவே இருந்தது (Namakkal Kavignar, 2005). சங்க இலக்கியங்கள் காதல் வாழ்வை அகமென்றும் வீரம், கொடை, புகழ் முதலிய வாழ்க்கை நிலைகளை புறம் என்றும் வகுத்த பாகுபாடு முதன்மையான தமிழர் மரபாக திகழ்கின்றது. இவற்றில் புறப்பொருளை தொல்காப்பியம் ஏழு திணைகளாகப்பகுத்து காட்டுகின்றது. புறம் குறித்த ஏழு திணைகளுக்கும் இலக்கியமாகத் திகழ்வது புறநானூற்றுப் பாடல்கள் ஆகும். புறநானூற்றில் தொல்காப்பியர் குறித்த புறத்திணை ஒழுக்கங்கள் குறித்து நாம் இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

புறநானூறு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உள்ள சங்க கால மக்களின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள உதவும் வரலாற்று ஆவணம் புறநானூறு ஆகும். இது தொகைநூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறத்திணை சார்ந்த நூலாகும் புறம், புறப்பாட்டு என்றும் வழங்கப்படுகின்றன இந்நூலைத் தொகுத்தவர்

தொகுப்பித்தவர் யார் என்று தெரியவில்லை இந்நூலில் பாடல்கள் தொகுக்கப்படும் போது ஒரு வகை இயல்பு கருதி முதலில் மூவேந்தர்கள் அடுத்து குறுநில மன்னர்கள் வேளிர் ஆகியோரைப் பற்றிய பாடல்களும் அடுத்த கையறுநிலைப் பாடல்கள், நடுக்கல், மகளிர் தீப்பாய்தல் என்று தொகுத்துள்ளனர். இந்நிலையில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் பல்வேறு புலவர்களால் பல்வேறு காலங்களில் பாடப்பட்டவை. அறம், பொருள், வீடு என்ற மூன்றையும் பாடும் நூல் புறநானூறு சங்கத் தமிழின் வீரம், கொடை, கலை வளர்ச்சி, ஆடை, அணிகலன், வாணிபம், அரசியல், நாகரீகம், சமூகம், பழக்கவழக்கங்கள், பொருளாதாரம் போன்ற பல செய்திகளை புறநானூற்றின் வழியாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம் (Puliyur Kesikan, 2002).

புறத்திணை குறித்த தொல்காப்பிய நெறி

புற வாழ்வு குறித்த நெறியினை தொல்காப்பியத்தின் புறத்திணை இயல் விளக்குகின்றது இது வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் ஆகிய ஏழு திணைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது ஒவ்வொரு திணையும் பல துறைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது ஒரு நாட்டின் மீது போர் தொடுக்க விரும்பும் ஒரு மன்னன் அந்நாட்டினில் புகுந்து ஆநிரைகளைக் கவர்தல் அவ்வாறு கவர்ந்த ஆநிரைகளை மீட்டு வருதல் இவை வெட்சி திணையின் அடங்கும் அரசன் வேற்று நாட்டின் மீது படை எடுத்து செல்வது அதனை பகை அரசன் எதிர்ப்பது வஞ்சித்திணை படை நடத்திச் செல்லும் அரசன் பகை நாட்டின் கோட்டையை முற்றுகை இடுதல் மற்றும் கோட்டையைப் பாதுகாத்து நிற்கும் பகை அரசின் செயல்பாடுகளை கூறுவது உழிஞைத்திணையாகும். இரண்டு படைகளும் அதிர போர் செய்வது தும்பை திணை ஆகும் வெற்றி பெற்ற மன்னனின் செய்தியை கூறுவது வாகை திணை ஆகும் உலகத்தின் நிலையாமை தொடர்பான பொருள்களை விளக்குவது காஞ்சித்திணை பாடல் தலைவனின் நல்லியல்புகள் பற்றி கூறுவது பாடாண் திணையாகும்

"வெட்சி நிரை கவர்தல் மீட்டல்கரந்தையாம்

எதிர் ஊன்றல் காஞ்சி எயில் காத்தல் நொச்சி

அது வளைத்தல் ஆகும் உழிஞை அதிர

பொருதல்தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்

செரு வென்றது வகையாம்"

என்கிறது திணை விளக்கம் தரும் பாடல்

பண்டைய போர் மரபு தொல்காப்பியரின் புறத்திணை ஒழுக்கங்களில் முதலாவதாக இடம் பெறுவது வெட்சி திணையாகும். ஒரு நாட்டின் வீரர் தன் அரசன் ஆணைப்படி சென்று பகை நாட்டினரின் பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து வந்து காத்தல் வெட்சி திணைஆகும் (Puliyur Kesikan, 2002). இத் திணை 14 துறைகளை உடையது. தொல்காப்பியர் வெட்சியை குறிஞ்சியின் புறன் என்று வகைப்படுத்துகிறார். தொல்காப்பியர் கரந்தையை வெற்றியின் உள் அடக்கி விடுகின்றார். கரந்தை ஆநிரைகளை மீட்டு கொள்வது ஆதலால் தொல்காப்பியர் இவ்வாறு அடக்கியுள்ளார். வெட்சித்திணை பண்டைய கால வீரயுககால போர் மரபாகத்திகழ்கின்றது. வேளாண்மைத் தொழிலும், இடையர் தொழிலும் அக்கால மக்களின் வாழ்வில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தது. அதனால் ஒரு நாட்டின் ஆநிரைகளை கவர்வது அந்நாட்டை பொருளாதார வகையில் வீழ்த்துவதாகும் எனவே ஒரு நாட்டின் ஆநிரைகளை கவருவது போரின் முதல் நடவடிக்கை. இதுவே வெட்சித்திணையாகும். வேட்டை சமூகத்தில் வாழ்ந்த சிறுகுடி மக்கள் தங்களிடையே போர் நிகழ்கையில் ஒருவர் மற்றொருவரின் ஆநிரைகளைக் கவர்வதை இயல்பாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்த முறையேபிற்காலப் பேரரசுகளின் போர் மரபிலும் தொற்றிக்கொண்டு விட்டது. "வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே

உட்கு வரத் தோன்றும் ஈரேழ்துறைத்தே வெட்சிப் போரில் எல்லைப் பகுதியில் உள்ள காவல் படைகள் மட்டுமே ஈடுபடுகின்றனர் அரசர்களும் தலைவர்களும் இந்த போரில் கலந்து கொள்வதில்லை (Puliyur Kesikan, 2000). இவர்கள் நல்நிமித்தம் பார்த்து போருக்கு செல்வதை வழக்கமாக கொண்டுள்ளனர்.

வீரர்கள் ஆநிரைகளை பாதுகாக்க அமைக்கப்பட்டிருந்த அரண்களை அழித்து அவற்றை கவர்ந்துள்ளனர். அரண்களை பாதுகாக்க காவலர்கள் இருந்ததால் ஒற்றர்கள் மூலம் வேவு பார்த்து கவர்ச் சென்றுள்ளனர். ஆநிரையை கவர்ந்த மற்றும் மீட்டு வந்த வீரர்கள் வெற்றியை கொண்டாடினர். இதனை உண்டாட்டு என்பர். வீரர்கள்தான் கவர்ந்த ஆநிரையை இரவலர்க்கு கொடுத்து மகிழ்ந்தனர். அதில் வெற்றி பெற்ற வீரர்களுக்கு வேந்தர்கள் பரிசுகளை வழங்கி மகிழ்ந்து வாழ்ந்துள்ளனர்.

"செருப்பு இடை ச்சிறு பரல் அன்னன் கணைக்கால்

அவ்வயிற்று அகன்ற மார்பின் பைங்கண்

குச்சின் நிரைத்த குருஉமயிர் மோவாய்ச்

செவி இறந்து தாழ் தரும் கவுளன், வில்லொடு"

செருப்படியில் அகப்பட்ட சிறுகல் அதை அணிந்து செல்பவருக்கு துன்பத்தைத் தருவது போல எதிரிகளுக்கு துன்பம் தருபவன் இந்த வலிமை மிகுந்த சிறந்த வீரன் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வந்த பின் இரவலர்க்கு தானாக வழங்கி விட்டான் என்பதால் அவன் வீட்டில் வறுமை குடி கொண்டிருப்பது என ஒரு வீரன் அவனின் வறுமை நிலையினை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். தன்னை நாடி வரும் இரவலர்க்கு இல்லை என்று கொடுக்காமல் வழங்கும் உயர்ந்த மரபினை சங்ககால மக்கள் கடைபிடித்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இந்த வெட்சித்திணைப் பாடலின் வழியாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள கரந்தைத்திணை பாடல்கள் பெரும்பாலும் வீரர்கள் இறந்து பட்டு நடுகல் ஆனதையே குறிப்பிடுகின்றது (Puliyur Kesikan, 2002). ஆனால் ஆநிரை மீட்க சென்ற கரந்தை வீரன் ஒருவன் போரில் இறந்து விடுகின்றார் அவனது பெயர் பந்தலின் கீழ் உள்ள நடு கல்லில் செதுக்கப் பட்டுள்ளது என்பதை

"கையறு நிலையுமாம் பாண்பாட்டுமாம் பாடாண்பாட்டுமாம்

வளரத் தொடினும் வெளவுடி திரிந்து

விளரி உறுதரும் தீந்தொடை நிணையாத்"

போர்க்களத்தில் வெற்றி பெற்று போரில் இறந்த வீரர்கள் வரலாற்றில் தெய்வங்களாக மதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களின் நினைவாக நடுகல் அமைத்து வழிபடுவார்கள் என்பதையும் இந்தக் கரந்தைத் திணைப் பாடல்களின் வழியாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம் (Puliyur Kesikan, 2002).

அரசர் -புலவர் உறவுநிலை

நாட்டை விரிவாக்கம் நோக்கத்தில் வேந்தன் போர் தொடுக்கும் செயல் முறைகள் மற்றும் மாற்றார் நாட்டினை தனதாக்க நினைத்து போருக்கு சென்ற வேந்தனை மன்னன் அஞ்சாது எதிர்த்து போர் செய்ய முற்படுவது வஞ்சித்திணை யாகும்.

"வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே

எஞ்சா மண் நசை வேந்தனை வேந்தன்"

அஞ்சு தகத்தலைச்சென்று அடல் குறித்தன்றே (Puliyur Kesikan, 2000)

சங்ககாலப் புலவர்கள் போர் இல்லாத அமைதியான சூழலில் மக்கள் வாழவேண்டும் என்பதையே விரும்பினர். அதையும் மீறி போர் ஏற்படக் கூடிய தருணங்களில் புலவர்கள் அவர்களுக்கு நல்லுரைகளைக்கூறி போரில்லா சமூகம் தழைத்திட விழைந்தனர். ஒளவை தொண்டைமானிடம் தூது சென்றமை, நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் இடையே நடந்த போரினை தடுத்து நிறுத்தியமை அந்த வகையில் புல்லாற்றார் எயிற்றியனார் கோப்பெருஞ்சோழன் மற்றும் அவரின் மகன்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட பெரும் போரினைத்தனது நல்லுரையின் மூலமாக தடுத்து நிறுத்தினார். பல வெற்றிகளை கண்ட விரிந்த வெண்கொற்றக்குடை உடையவன் நீ போர்க்கோலத்தோடு உன்னை எதிர்த்து நிற்பவர்கள் உன் புதல்வர்களே பிற்காலத்தில் இந்த அரசாட்சி அவர்களுக்கே உரிமை

உடையது. அதனால் போரினைக் கைவிட்டு தனது ஆட்சியின் கீழ் வாழக்கூடிய எளிய மக்களுக்கு நல்லது செய் என்றான். போரினை தடுத்து நிறுத்தி மக்களுக்கும் அரசுக்கும் நல்லது செய்த புலவரின் நற் சிந்தனை குறித்தவஞ்சித்திணை பாடல்.

"ஏமம் ஆகும் நின் தாள் நிழல் மயங்காது

செய்தல் வேண்டுமால் நன்றோ வானோர்

அரும்பெறல் உலகத்து ஆன்றவர்"

விடும் பெரு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே (Puliyur Kesikan, 2002)

அரசர்கள் மற்றும் குறுநில மன்னர்களைப் பாடி பரிசில் பெற அவ்வாறு பரிசில் வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட புலவர்கள் பிறருக்கு கெடுதலை மனதளவிலும் நினைக்கமாட்டார்கள் அவ்வேளையில் தன்னை நாடி வந்த புலவன் ஒருவனைதனது பகை நாட்டிலிருந்து வந்த ஒற்றன் என்று கருதி அவனை கொல்வதற்கு துணிந்தான் நெடுங்கிள்ளி என்னும் சோழ அரசன் கோவர்கிழார் பரிசில் வாழ்க்கை மேற்கொண்ட புலவர்களின் பெருமையை எடுத்துக்கூறி கொல்லாமல் காப்பாற்றினார்

"நண்ணார் நாண, அண்ணாந்து ஏகி,

ஆங்கு இனிது ஒழுகின் அல்லது, ஓங்கு புகழ்

மண் ஆள் செல்வம் எய்திய

நும் ஓரன்ன செம்மலும் உடைத்தே"

இப்பாட்டின் திணை வஞ்சித் திணை ஆகும் (Puliyur Kesikan, 2002). வஞ்சி திணை என்பது தன் மன்னன் மண்ணின் மீது விருப்பம் கொண்ட வேந்தன் ஒருவன் மீது படையெடுத்துச் செல்லும் நிகழ்ச்சி பகை வேந்தனாகிய நலங்கிள்ளியின் பகுதியிலிருந்து வந்த புலவனை சிறைப்படுத்தி தனது போரிடும் குறிப்பை உணர்த்தியதால் இப்பாடல் வஞ்சித்திணையாயிற்று பகை உள்ளத்தோடு இருக்கும் இருவரை அமைதிப்படுத்தி உடன்பாடு காணுமாறு உரைத்தல் துணைவஞ்சித்துறையாகும். புலவர் இளந்தத்தன் மீது கொண்ட மாறுபாட்டை போக்கிய மையால் துணை வஞ்சித்துறையாயிற்று. சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கோபமுட்டியவர்கள் அவர்களின் நாடுகளில் நடைபெறும் தீய நிமித்தங்களையும் அவர்களின் கனவில் காணும் தீய நிகழ்ச்சிகளையும் நினைத்து அஞ்சுகின்றார்கள். அவர்கள் தம் மகளிர்க்கு தெரியாதவாறு தன் அச்சத்தை மறைத்து கலங்குகின்றனர். சோழனின் பகைவர்களின் நிலையையும் சோழனின் வலிமையையும் கொற்றவள்ளை துறையில் அமைந்துள்ள இப்பாடலில் கோவர்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார். அரசனுடைய வெற்றியையும் கூறி பகைவரின் நாட்டின் அழிவை கூறுவதால் வஞ்சித் திணையின் கொற்றவள்ளை துறையாயிற்று போருக்கு செல்லக்கூடிய தருவாயில் தீ நிமித்த ஏற்படின் அரசர்கள் போர்க்களத்தில் தோல்வியையே தழுவுவர் என்பது சங்ககால போர் காலச்சமூக மரபாக இருந்தது.

உழிஞைத் திணை

"ஏழிசை தானே மருதத்துப்புறனே

முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்"

அனைநெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப 66 உழிஞைத்திணையானது மருதத்திணைக்கு புறமாக அமைகின்றது கோட்டைகளின் மதிலை உள்ளே இருப்பவர்கள் காவல் காப்பதும் மதிலுக்கு வெளியில் இருப்பவர்கள் மதிலை தாக்கமுற்படுவதும் உழிஞைத் திணையாகும் இத்திணை எட்டு துறைகளை உடையது பகைவர்கள் நாட்டை கைப்பற்ற கருதிய அரசனின் வெற்றியை குறிப்பிடுகின்றது உழிஞை வீரர்களை ஒரு பொருட்டாக மதிக்காமல் நொச்சி வீரர்கள் மதில் காத்தல் இவை போன்ற செயல்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன உழிஞை திணை குறித்த பாடல்கள் புறநானூற்றில் இடம் பெறவில்லை (Puliyur Kesikan, 2002).

மறப்பெண்ணின்மாண்பு

"தும்பை தானே நெய்தல் அது புறனே
மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
என்று தலை அளிக்கும் சிறப்பிற்று என்ப"

என்ற நூற்பா தும்பைத் திணை குறித்து விளக்குகின்றது (Puliyur Kesikan, 2000). தும்பைத் திணை நெய்தல் திணைக்கு புறமாக அமைகின்றது போர் புரிவதையே தன் வலிமையாக கருதிய பகை அரசனின் வலிமையை அடக்குவது. இரு அரசர்களும் ஒரு போர்க்களத்தில் போரிடுகின்றனர். இது 12 துறைகளை கொண்டது போர்க்களத்தில் வீரன்தான் ஒருவனாக நின்று போர் செய்த வீரச் செயலை குறிப்பிடுகின்றது. பழந்தமிழ் நாட்டு மக்கள் புகழினை விரும்புவர்களாக வாழ்ந்தனர். போரில் புறமுதுகு காட்டி வாழ்வதை காட்டிலும் மார்பில் புண்பட்டு இறப்பதே புகழ்மிக்க வீடுபேறினை அடைவதற்கான வழி என்று எண்ணினர். அக்கால மறக்குடி மகளிரின் வீரம் மிகவும் போற்றுவதற்கு உரியதாக அமைந்துள்ளது தன்னை பேணிப் பாதுகாக்கும் தனது தந்தை கணவன் மற்றும் மகன் இயற்கையாக இழப்பதை காட்டிலும் போரில் வீர மரணம் அடைவதை விரும்பினர். உண்மையை அறியாத சிலர் போர்க்களத்தில் உன் மகன் பகைவரின் படைக்கு அஞ்சி புறமுதுகிட்டு மாண்டார் என்றனர் அதற்கு அவள் நெருங்கியப் போரில் என் மகன் புறமுதுகிட்டான் எனில் அவன் பாலுண்ட என் மார்பகங்களை அறுத்து விடுவேன் என்று வஞ்சினம் கூறிக்கொண்டு வாளோடுகளத்திற்குச் சென்றாள். மகன் வீரமரணம் பெற்றமை குறித்தான மகிழ்வும் தொடர்ந்து நாடு காக்க அவன் இல்லாமல் போனான் என்றதனால் உண்டான ஒரு தாயின் மன உணர்வு இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. போர்க்களத்தில் மறத் தாயின் உணர்வினை பிரதிபலிப்பதால் இது தும்பை திணையின் உவகை கலுழ்ச்சி துறையாயிற்று.

"முலைஅறுத் திடுவென், யான் எனச் சினைஇக்

கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்,

செங்களம் துழவுவோள், சிதைந்துவே றாகிய

படுமகன் கிடக்கை காணாஉ,

ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுஉவந் தனளே!"

பிள்ளைகளைப் பெற்ற வளர்த்தல் தாயின் கடமை வீரன் ஆக்குதல் தந்தையின் கடமை வாள் எடுத்து வீசி வலிய யானையைக் கொன்றுவருதல் அப் பிள்ளையின் கடமை என்று பாடினார் பொன்முடியார் 12 என்னும் புலமை சான்ற தமிழ் வீரத்தாய் களிநெறிந்த காளை நால்வகைப் படையும் நின்று போர் புரியும் செருக்களத்தில் ஆண் யானைகளை அடித்து வீழ்த்துதல்வீரமாக மதிக்கப்பட்டது (Puliyur Kesikan, 2002). தன் மகன் யானையை எதிர்த்துப் போரிட்டு இறந்தான் என்ற செய்தியைக் கேட்ட உடன் அடைந்த மகிழ்ச்சி அவள் அவனைப் பெற்றபோது அடைந்த மகிழ்ச்சியை விட அதிகமானது இதுதான் சங்ககாலத் மறப் பெண்ணின் மாண்பாக இருந்தது தலைவனை சந்தித்தல் திணைப்புணம் காத்தல் என தனது வரம்பினை மீறாதவளாக இருந்தாலும் புலியை புறமுதுகிட்டு ஓட செய்பவளாகவும் அரசனுக்கு பெண்பால் தூதுவராகவும் புலமை வாய்ந்தவராக விளங்கினார். பெண் புலவர்கள் கல்வியறிவில் மட்டும் சிறந்தோங்கியது மட்டுமன்றி அரச சபைகளிலும் அரசியல் அந்தஸ்து பெற்றவர்களாக இருந்தனர் இருவரிடையே போர் நிகழாவண்ணம் மதிநுட்பம் கொண்ட தூதுவராக திகழ்ந்தனர் சமூகத்தை சீர்திருத்தும் ஆளுமைத் திறன் கொண்டவர்களாகவும் மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்களாகவும் நற்பண்புகளை வளர்க்கும் ஆற்றல் சார் சிந்தனையாளராகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். எனவே தான் அதியமான் அரிய நெல்லிக்கனியை உண்டு தான் உயிர் வாழ்வதைக் காட்டிலும் மக்களிடையே நற்பண்புகளைப் பேணும்ஒளவை உயிர் வாழ்ந்தால் நாடு சிறக்கும் என்று கருதி அரிய நெல்லிக்கனிமை கொடுத்துமகிழ்ந்தான்.

அவ்வையின் சிறந்த அரசியல் மதிநுட்பத்திற்கு உதாரணமாக உள்ள தும்பை திணை பாடல்

"சிறுவன் மள்ளரும் உளரே அதாஅன்று
பொதுவில் தூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளி பொரு தெண்கண் கேட்பின்
அது போர் என்னும் என்னையும் உளனே"

அதியமான் நாட்டின் மீது படை எடுக்க துணியும் அரசனிடம் எங்களது நாட்டில் அடிக்கும் குச்சிக்கு அஞ்சாத பாம்பு போல சீரும் சிறிய மற்றும் பெரிய மள்ளர்கள் உள்ளனர். மேலும் மன்றத்தில் உள்ள போர் முரசின் மீது காற்றும் மோதுவதால் ஏற்படும் ஒலி கேட்டால் அதனை போர் என்று கருதி எம் தலைவனும் உளான் என்று தனது நாட்டின் வலிமை கொண்ட போர் மறவர்கள் உள்ளனர் என்று எடுத்துக்கூறி இருநாட்டு இடையே எழுந்த போரினை தடுத்து நிறுத்தினார் (Puliyur Kesikan, 2002).

வெற்றி வாகை சூடுதல்

"வாகை தானே பாலையது புறனே

தா இல் கொள்கைத் தம்தம் கூற்றை பாகுபடுத்தல்" என்ப

வாகைத்திணை பாலை எனும் அகத்திணைக்குப்புறமாக அமைகின்றது (Puliyur Kesikan, 2000). வாகைத் திணை 7 துறைகளை கொண்டு விளங்குகின்றது. தொல்காப்பிய கருத்துப்படி வாழ்க்கையின் மேம்பட்ட வெற்றி நிலைகளை குறிக்கும் போரில் வெற்றி பெற்று திரும்பி வருகின்ற அரசர்களை வாகைத் திணையில் புகழ்ந்து பாடுவது மரபு கரிகால சோழன் சேரன் பெருஞ்சேரலாதனை வென்று வந்தபொழுது வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடுகின்றார் கரிகாலச்சோழன் வீசிய வேல் சேரனின் மார்பில் புகுந்து முதுகு வழியாக வெளிவந்து காயத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. முதுகை காட்டி ஓடும் பொழுது பெற்ற புண் என்று இந்த உலகோர் இழிவாக நினைத்தல் கூடாது என்று சேரன் வடக்கிருந்து உண்ணா நோன்பிருந்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறார். இந்த கரிகால சோழனின் வெற்றியை வெண்ணிக்குயத்தியார் நீ போரில் வெற்றி பெற்ற வல்லவன் ஆனால் மானமிகு வீரம் கொண்ட சோழன் நல்லவன் என்று கூறுகின்றார். சங்க கால மரபின் வெற்றிவாகை சூடிய பொழுதும் மனிதத்தை நிலைநிறுத்திய சேரனின்வாழ்வே சிறப்பாக போற்றப்பட்டது.

"நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி,

வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக!

களி இயல் யானைக் கரிகால் வளவ!

சென்று, அமர்க் கடந்த நின் ஆற்றல் தோன்ற

வென்றோய், நின்னினும் நல்லன் அன்றே" (Puliyur Kesikan, 2002)

அதியமானின் வெற்றிச் சிறப்பையும் வீரத்தையும் புகழ்ந்து பாடிய அவ்வையார் நீர் துறையில் அமர்ந்திருக்கும் யானையைப் போல நீ எனக்கு இனிமையானவன் ஆனால் பகைவருக்கு நெருங்குவதற்கு அரியமதம் கொண்ட யானையைப் போல இன்னாதவன் அதியமானின் வெற்றியை பறைசாற்றும் புறநானூற்றுப் பாடல்

"ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்

நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல

இனிய பெருமை எமக்கே மற்றதன்

துன்னருங் கடாஅம் போல

இன்னாய் பெரும நின் ஒன்னா தோர்க்கே"

தலையாலங்கானத்து போரில் வென்று திரும்பிய பிறகு குடபுலவியனார் அவனைக் காணச் சென்றார் (Puliyur Kesikan, 2002). இந்தப் பாடலில் அவன் வெற்றியை குடபுலவியனார் புகழ்ந்து பாடுகிறார். எழுவர் எதிர்த்த போரில் யானையின் துதிக்கை வாளால் வெட்டப்பட்டு நிலத்தில் கலப்பையை போன்று புரள்கின்றது. துதிக்கையை வெட்டிய வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்து கிடக்கின்றனர். உனது அழிக்கும் ஆற்றல் கண்டு கூற்றுவனும் மனம் வருந்தி நாணுகின்றான் என்று தலையாலங்கானத்து போரில் வெற்றிவாகை சூடிய நெடுஞ்செழியனின் இயல்பை கூறும் புறநானூற்றுப் பாடல்

"இமிழ் கடல் வளைஇய ஈண்டு அகன் கிடக்கை,

தமிழ் தலைமயங்கிய தலையாலங்கானத்து,

மன் உயிர்ப் பன்மையும், கூற்றத்து ஒருமையும்,

நின்னொடு தூக்கிய வென் வேல் செழிய"

வாகைத் திணையில் துறை ஏழனுள் ஒன்று பார்ப்பன பக்கம் தொல்காப்பிய அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் என்று குறிப்பிடுகின்றார் புறநானூற்றில் 2 பாடல்கள் இந்த துறை தொடர்பான பாடல்கள் (Puliyur Kesikan, 2002). பூஞ்சாற்றார்ப்பார்ப்பான் கவுணியன் வின்னந்தாயனை ஆவூர்முலங்கிழார் பாடியது பல வேள்விகள் செய்தமை பற்றி கூறுகின்றார் பொதுவான விருந்தோம்பல் எனும் சங்கத் தமிழரின் பண்பு நிலையில் தவறாதஉறுதியும் பார்ப்பனர்க்குரியசிறப்பு கூறுகளான வேதக்கல்வி பல வேள்வி புகழ் நிலை ஆகியன பற்றிய செய்தியை இந்தத் துறை விளக்குகின்றது¹⁸. பாட்டுடைத் தலைவர்கள் வறுமையுற்ற போதும் பிறருடைய பசியை தீர்க்க கூடிய பண்பினை உடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதை வல்லாண் முல்லை என்னும் துறை எடுத்துக்கூறுகின்றது வல்லாண் முல்லை என்றால் வலிமை பெற்ற ஆண்மகனின் இருப்பு நிலை பொருள் இல்லாத சமயத்தில் கூட தன்னை நாடி வந்த விருந்தினருக்கு தன் வாளை பணயமாக வைத்து பின் போரில் வென்று வந்த பொருளை விருந்தினருக்கு வழங்கி விட்டு வாளை மீட்டுக் கொண்டார் எனும் உண்மையை விளக்குகிறது.¹⁹

நிலையாமைக் கொள்கை

"காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே

பாங்கருஞ் சிறப்பின் பன்னெறியானும்

நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே" (Puliyur Kesikan, 2000)

காஞ்சி திணை பெருந்திணைக்குப் புறமாக அமைகின்றது. இந்த உலகத்தில் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் உடலும் செல்வமும் இளமையும் நிலையில்லாதது என்று சான்றோர்கள் குறிப்பிடுவது காஞ்சித் திணையில் ஆகும் 20 துறைகளை உடையது காஞ்சித்திணை கூறியதை குறிப்பிடுகின்றது. வீரன் விழுப்புண் கிழித்துக்கொண்டு இறக்கும் செயல்கள் இறந்தவீரனை பேய்கள்காவல் காக்கும்செயலை எடுத்துக் கூறுதல் இறந்தவர்களின் நல்லியல்புகள் போன்றவை இந்ததிணையில் கூறப்படுகின்றன போர்க்களத்தில் ஆற்றமுடியாத விழுப்புண்கள் பெற்ற வீரமறவன் மேலும் உயிர் வாழ்ந்து பெற்ற புண்களின் கடுமையால் இறப்பதைக் காட்டிலும் போர்க்களத்திலேயே உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதைக் கூறுவது மறக்காஞ்சியாகும். ²¹ இதனை போர்க்களத்திலேயே மறப்புண்ணைக்கிழித்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்ட வீரனின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது. ஒருவன் இறந்த போது அவன் இத்தன்மையை உடையவன் இவ்வாறு எங்களை நல்ல முறையில் ஆதரிப்பார் ஆனால் இப்போதோ எல்லாம் போய்விட்டது என்று கடந்த காலத்தை எண்ணி இரங்கும் நிலையில் தன்மையை கூறுவதே மன்னைக்காஞ்சி எனப்படும் இதனை

"சிறிய கள் பெறினே எமக்கு ஈயும் மன்னே"

பெரிய கள் பெறினே யாம் பாடத் தான் மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே ஈயாது வீயும் உயிர் தவப் பலவே (Puliyur Kesikan, 2002)

என்ற அவ்வையாரின் பாடல் வழியாக அறியலாம். பாரி மறைந்து ஒரு திங்களாயிற்று முழு நிலவு நாள் நிலவைப் பார்த்து அமர்ந்திருந்த பாரியின் மகள் இருவருக்கும் கடந்த திங்களன்று தந்தையுடன் அமர்ந்திருந்தது நினைவுக்கு வந்தது துயரம் பொங்க வெண்ணிலவை பார்த்து அவர்தம் மகளிர் பாடிய பாடல்

"அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவின்

எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும் பிறர் கொளார்

இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் ணிலவின்

வென்று எறி முரசின் வேந்தர் எம்

குன்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே" (Puliyur Kesikan, 2002)

மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்பம் துன்பம் வெற்றி தோல்வி ஆகியவை நிலையில்லாதவை யேயாகக்கை இளமை செல்வம் எதுவும் இந்த உலகில் நிரந்தரமானவை அல்ல என்பது காஞ்சித் திணையின் வாயிலாக அறியப்படும் உண்மையாகும். நிலையில்லாத வாழ்வை காஞ்சி ஆகும் இன்னது செய்ய தவிர்த்தால் இவ்வாறு நடக்கட்டும் என்று கூறும் ஒப்பற்ற நிலையை வஞ்சினக் காஞ்சி ஆகும் பாண்டியனுக்கும் சேரனுக்கும் இடையே பகை உண்டானது அவர்கள் பாண்டியனோடு ஊருக்கு வந்தனர் அப்பொழுது மிகுந்த சினத்தோடு பாடிய வஞ்சின பாடலே இது.

"அவர்ப்புறம் காணேன் ஆயின் சிறந்த

பேரமர் உண்கண் இவளினும் பிரிக

அறன்நிலை திரியா அன்பின் அவையத்து

திறனில் ஒருவனை நாட்டி முறை திரிந்து"

பகைவர்களைப் புறமுதுகிட்டு ஓடுமாறு செய்யவில்லை எனில் அவருடைய மனைவியான பெருங்கோப்பெண்டுவைபிரிவேனாகுக கொடுங்கோலன் என்று மக்களால் தூற்றப்படுவேனாகுக நண்பர்களோடு களிக்கும் மகழ்ச்சியை இழந்தவனாகுகபிற குடியில் பிறப்பேனாகுக என்று வஞ்சினம் கூறுகின்றார். இந்த மண்ணை காஞ்சி துறையில் மானம் மிகுந்த அரசனின் இயல்பினை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம் போர்க்களத்தில் இறந்தவர்களின் பொருட்டு அவருக்காக மிகவும் மனம் வருந்தி மற்றொரு இரங்கும் நிலையை குறித்து கூறுவது கையறுநிலக் காஞ்சியாகும் (Puliyur Kesikan, 2000).

போர் நெறியிலும் அறநெறி

"பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே

நாடும் காலை நால் இரண்டு உடைத்தே"

ஆண்மகளின் அருஞ் செயல்களையும் ஒழுகலாறு களையும் எடுத்துரைக்கின்றது (Puliyur Kesikan, 2002). இது எட்டு வகையாக குறிப்பிடப்படுகின்றது அரசனின் இயல்பு குறித்து பாடப்படுகிறது. பாடப்படுபவர் பாடுபவர் இருவரின் விருப்பம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனர் கைக்கிளை போல இதுவும் ஒருவரின் விருப்பமாகவே உள்ளது. சங்ககால மக்களும் மூவேந்தர்களும் அறப்பண்பு நிறைந்தவர்களாக நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்தனர். மூவேந்தர்கள் தாளாண்மை, வேளாண்மை, வாளாண்மையில் மிக சிறந்தவர்களாக திகழ்ந்தனர். சங்ககால படைவீரர்கள் பகைநாட்டின் மீது படை எடுக்க புறப்படும் முன் தாங்கள் வருவதை முன்னரே அறிவிக்கும் பண்பு இருந்தது. அவ்வாறு அறிவிக்கும் போது தங்கள் படையெடுப்பால் சாதாரண பொதுமக்கள் உள்ளிட்டோர் துன்புறுக்கூடாது என்ற உயர்ந்த பண்பாட்டை கொண்டிருந்தனர். பசு, பெண்டிர், பார்ப்பனர் பிணியுடையோர் இறந்தவருக்கு செய்ய வேண்டிய கடன்களை செய்தற்குரிய பிள்ளைகள் பெறாதவர் ஆகியோரை பாதுகாப்பான இடத்தை அடைவீராக என்று மக்களைப் பேணி பாதுகாக்கும் மன்னரிடம் அறநெறியை கடைபிடித்து வாழும் கருணை இயல்பினை பாடாண் திணையின் இயல்பைக் கூறுதல்

எனும் இயன்மொழி துறை விளக்குகின்றது. 26 பாரி என்னும் குறுநில மன்னனின் அறச்சிந்தனைகள் மற்றும் வள்ளல் தன்மையை அனைவரும் புகழ்கின்றனர் ஆனால் இவ்வுலகை காப்பதற்கு பாரிமட்டுமல்ல மாரியும் உண்டு என்று வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி யால் பாரியைக்கபிலர் சிறப்பிக்கின்றார் பாடாண்திணை பயின்று வந்துள்ள புறநானூற்றுப் பாடல்

"பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி

ஒருவர்ப் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி ஒருவனும் அல்லன் மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே" (Puliyur Kesikan, 2002)

புலவர்கள் வேந்தர்களை வாழ்த்தும்போது நீ நெடுங்காலம் வாழ்க வானம் பொழிகின்ற மழையினைக் காட்டிலும் மிகுந்த பல ஆண்டுகள் வாழ்க என வாழ்த்துவது சங்ககால மரபு அத்தகைய வேந்தனின் அறச் சிந்தனை குறித்த வாழ்த்தும் மரபு புலவர்கள் இடையே இருந்தது என்பது இந்த பாடாண்திணை பாடலின் வழியாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். பாடப்படும் ஆண்மகனின் புகழ், ஆற்றல், வீரம் ஆகிய போற்றத்தக்க பண்புகளை பாராட்டுவது செவியறிவுறா உண்பது பெரியோர்களுக்கு அடங்கி அவர்கள் கூறும் மெய் மொழிகளைக் கேட்டு அவற்றின் வழி நடக்க எனக் கூறுவது அந்த வகையில் பாடாண் திணையில் இடம்பெற்றுள்ள செவியறிவுறா உண்பது போரிடும் காலத்தில் வேந்தர்கள் நம் வீரர்களுக்கு சோறளித்து உண்ணுக என்று விருந்தோம்பல் செய்வது மரபு இதுதான் பெருஞ்சோறு என்று அழைக்கப்படும் உதியன் சேரலாதன் பாரதப் போரில் ஈடுபட்ட படைவீரர்களுக்கு சோறளித்த அரப்பண்பு குறித்து இப்பாடல் எடுத்தியம்பும் பால் புளித்தாலும் இருண்டாலும் நால் வேதநெறி மாறினாலும் நீ உன் அறப் பண்பிலிருந்து மாறாமல் இருத்தல் வேண்டும் என்று முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் வானவரம்பனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றார். பாரியின் புகழ் மூவேந்தர்களையும் பொறாமை கொள்ளச் செய்தது பாரியின் பறம்பு நாடு வளம் மிக்கது போர்க்களத்தில் யாருடைய மார்பில் வாளை வீசுவது என்று ஆராய்ந்து செயல்படுவான் ஆனால் தன்னிடம் வந்து இரப்பவர்களுக்கு இன்னார்க்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று பாகுபாடு அறியாததால் இந்த அறியாமையை அறிஞர் உலகம் கொடைமடம் என்று போற்றியது எனவே மூவேந்தர்களும் வாள்வினையால் பாரியை வெல்லுதல் இயலாது என்று எண்ணி சூழ்வினையால் பாரியை வென்றனர் இந்த செய்தியை அளிதோ தானே என்னும் பாடல்தெளிவுறுத்துகின்றது (Puliyur Kesikan, 2002).

முடிவுரை

சங்ககால தமிழ் சமூகத்தினர் காதலையும் வீரத்தையும் முதன்மையாக கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் சங்ககால வீரமறவர்கள் வீர உணர்வுடன் வாழ்வதையே பெருமையாகக் கருதினர் வீரத்தை நிலைநிறுத்தி தங்களை பெருமைப் படுத்திக் கொள்வதற்காக வாழ்ந்தனர் இதனடிப்படையில் தொல்காப்பியம் வெட்சி வஞ்சி உழிஞை தும்பை வாகை காஞ்சி பாடாண் ஆகிய ஏழு திணைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு புறத்திணை மரபுகளை எடுத்துக் கூறியுள்ளது புறத்திணை யின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள புறநானூற்றுப் பாடல்களின் வழி நாம் அறியும் செய்திகள். சங்கத் தமிழர்கள் வீரத்தைத் முதன்மையாக நிறுத்தி வாழ்ந்தனர். சங்ககாலச் சான்றோர்கள் போரில்லா அமைதியான சமூகம் திகழ்த்திடவே விரும்பினர். சங்ககால தமிழர்கள் கொள் எனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று எனும் கொள்கையின் அடிப்படையில் தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு தான் வறுமையுற்ற பொழுதினும் உதவிகள் புரிந்து மகிழ்வான நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்தனர். அரசர்கள் மானம் மிகுந்த வீரத்தினை உடையவர்களாகவும் அறப்பண்பு உடையவர்களாகவும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இளமை யாக்கை செல்வம் எதுவும் இந்த உலகில் நிரந்தரமானவை அல்ல என்று காஞ்சித்திணை சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கூறுகின்றது. சங்ககால மகளிரின் மாண்பினை அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு புறநானூற்றில் தொல்காப்பியத்தில் புறத்திணை ஒழுக்கங்களின் வாயிலாக சங்க கால மக்கள் வாழ்ந்த வீரம் மிகுந்த வாழ்வினை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

References

- Namakkal Kavignar, (2005) *Tamilanin Idhayam*, Namakkal Pathippagam, Namakkal, India.
- Puliyur Kesikan, (2002) *Purananuru*, Paari Nilayam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2000) *Tholkappiyam*, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License